

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **D. s. r. o. B. T., so sídlom Š.**, IČO: X., proti žalovanému **S. V. B. a N. P. „K.“, so sídlom K.**, IČO: X., právne zast. C. A. K. s. r. o., so sídlom P., IČO: X., **o zaplatenie sumy 746,56 €**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17. decembra 2009, č. k. 3 Cob 119/2009-673, takto

r o z h o d o l :

Odvolanie žalovaného **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom zo dňa 17. 12. 2009 odmietol odvolanie žalovaného proti rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí žaloby v časti požadovaného úroku z omeškania zo žalovanej sumy nad 6%. Rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 746,56 € so 6% úrokom z omeškania ročne od 11. 03. 2005 do zaplatenia zmenil tak, že žalobu v tejto časti zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému na účet jeho právneho zástupcu trovy konania 911,11 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, a to výroku o trovách konania, podal žalovaný odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Uviedol, že rozhodnutie krajského súdu vo výroku o trovách konania je rozhodnutím súdu prvého stupňa (s poukazom aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 62/2009 zo dňa 17. 08. 2009), pretože krajský súd rozhodol o trovách konania, pričom toto rozhodnutie nenadväzovalo na rozhodnutie o trovách konania, ktoré vydal Okresný súd v Michalovciach, keďže ho nemenilo, nepotvrdovalo a ani nezrušovalo. V prípade opačného výkladu by došlo k zamedzeniu možnosti účastníkovi konania odvolať sa

proti „novému“ rozhodnutiu o trovách konania, hoci aj v rámci rozsudku odvolacieho súdu v prípade zmeny rozhodnutia vo veci samej, čím by bola porušená rovnosť účastníkov konania a zároveň by došlo k porušeniu princípu zákazu odopretia spravodlivosti, ako aj práva prístupu k súdu, garantovaného článkom 46 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ďalej uviedol, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, pretože pokiaľ rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania, alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, tak odvolanie možno podať do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok Krajského súdu v Košiciach v napadnutom výroku o trovách konania tak, že odvolateľovi prizná aj náhradu cestovného a stravného jeho právneho zástupcu v zmysle príslušných právnych predpisov.

Listom zo dňa 18. 05. 2010 Okresný súd v Michalovciach predložil predmetnú vec na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O. s. p. a podľa ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odvolanie žalovaného odmietol, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Podľa ust. § 201 prvej vety O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa ust. § 10 ods. 1 O. s. p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa ust. § 10 ods. 2 O. s. p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému zaplata sumy 22 491,- Sk s príslušenstvom. O uplatnenom nároku žalobcu rozhodol Okresný súd v Michalovciach ako súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 29. 05. 2009, č. k. 18 Cb 142/2005-598 tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 746,56 € (22 491,- Sk) so 6% úrokom z omeškania ročne od 11. 03. 2005 do zaplata a trovy konania

1 073,33 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V časti požadovaného úroku z omeškania zo žalovanej istiny nad 6% žalobu zamietol. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací rozsudkom zo dňa 17. 12. 2009, č. k. 3 Cob 119/2009-673, ktorým odmietol odvolanie žalovaného proti rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí žaloby v časti požadovaného úroku z omeškania zo žalovanej sumy nad 6%. Rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 746,56 € so 6% úrokom z omeškania ročne od 11. 03. 2005 do zaplataenia zmenil tak, že žalobu v tejto časti zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému na účet jeho právneho zástupcu trovy konania 911,11 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Ustanovenie § 10 O. s. p. upravuje funkčnú príslušnosť súdov na rozhodnutie o odvolaní. Z jeho odseku 1 je zrejmé, že pokiaľ vo veci rozhodol ako súd prvého stupňa okresný súd (ako tomu bolo aj v predmetnej veci), tak funkčne príslušným súdom na rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu je krajský súd. Len v tom prípade, ak by vo veci rozhodol krajský súd ako súd prvého stupňa, tak o odvolaní proti jeho rozhodnutiu by rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací.

V posudzovanom prípade o žalobe rozhodol ako súd prvého stupňa Okresný súd v Michalovciach. Na odvolanie žalovaného proti tomuto rozsudku rozhodol Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací tak, že rozsudok okresného súdu zmenil v napadnutom výroku o zaplataenie istiny so 6 % ročným úrokom z omeškania a závislom výroku o trovách konania. V poučení účastníkov tiež poučil o tom, že proti jeho rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok (odvolanie).

S poukazom na to, že žalovaný podal odvolanie proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach ako súdu odvolaciemu (proti výroku o trovách konania), proti ktorému nie je prípustné podať odvolanie, Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odvolanie žalovaného odmietol, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný.

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že pokiaľ sa žalovaný odvolával na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 62/2009 zo dňa 17. 08. 2009, tak

z citovaného uznesenia je zrejmé, že ním rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací o odvolaní žalobcu proti výroku rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. 02. 2002, č. k. 9 Cbi 9/2008-54, pričom však Krajský súd v Bratislave v spore o určenie pravosti pohľadávky proti podstate rozhodol ako súd prvého stupňa a Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol ako odvolací súd. Teda z uvedeného je zrejmé, že funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa bola založená podľa ust. § 10 ods. 2 O. s .p. a jedná sa o iný prípad, než je tomu v predmetnej veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 10. novembra 2010

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová